

DECIZIE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit,
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:

Judecători

Tatiana Vieru

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Oleg Sternioală

examinînd recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 12 din Chișinău,

în cauza civilă la cererea introductivă a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 12 din Chișinău,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017, prin care a fost admisă cererea introductivă depusă de Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, constatată insolabilitatea debitorului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 12 din Chișinău și intentat procesul de insolabilitate față de ultima,

c o n s t a t ă:

La 09 ianuarie 2017, SA „Termoelectrica” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 12 din Chișinău (în continuare ÎMGFL nr. 12).

În motivarea cererii introductive a invocat că în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 6012 din 02 octombrie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” (succesor în drepturi a SA „Termocom”) în calitate de furnizor, și ÎMGFL nr. 12 în calitate de consumator, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar energia termică furnizată la obiectele aflate în administrarea operativă. Astfel, în perioada valabilității contractului, consumatorul și-a neglijat obligațiunile contractuale stabilite de către părți, încălcînd prevederile pct. 4.2 al contractului nr. 6012 din 02 octombrie 2006, care statuează că conturile de plată recepționate, urmează a fi achitate de către consumator până la data de 30 a lunii următoare.

Drept confirmare a faptului că debitorul este permanent în întârziere la plata consumului de energie termică, servesc facturile fiscale primite la evidență și contrasemnate de ÎMGFL nr. 12, și anume facturile nr. 0168094 din 30 aprilie 2015,

nr. 0170223 din 31 mai 2015; 0170896 din 30 iunie 2015; nr. 0171537 din 30 iunie 2015; nr. 0171533 din 31 iulie 2015; nr. 0172123 din 31 august 2015; nr. 0172689 din 30 septembrie 2015; nr. 0175639 din 30 noiembrie 2015; nr. 0179490 din 31 decembrie 2015; nr. 0181689 din 31 ianuarie 2016; nr. 0184777 din 29 februarie 2016; nr. 01881897 din 31 martie 2016; nr. 00190681 din 30 aprilie 2016; nr. 0188183 din 31 martie 2016; nr. 1785462 din 30 iunie 2016; nr. 1785940 din 31 iulie 2016; nr. 1786675 din 31 august 2016; nr. 1787689 din 30 septembrie 2016; nr. 1789254 din 31 octombrie 2016; nr. 1790769 din 30 noiembrie 2016.

Indică că la situația din 06 ianuarie 2017, datoria ÎMGFL nr. 12 la servicii de termoficare prestate de SA „Termoelectrica”, constituie suma de 23 586 494,64 lei. Datoria acumulată este recunoscută de către ÎMGFL nr. 12 din Chișinău prin contrasemnarea tranzacției nr. 43/40TJ din 14 octombrie 2016, potrivit căreia consumatorul ÎMGFL nr. 12 din Chișinău recunoaște creanța și se obligă să o achite pînă la 31 decembrie 2016, însă această obligație nu a fost executată, iar pînă la moment datoria nu a fost achitată, ba chiar s-a mărit din contul consumului curent neachitat pe perioada sezonului nou de încălzire 2016-2017.

Totodată, indică SA „Termoelectrica” că prin acordul adițional nr. 2 din 17 octombrie 2012 la contractul de furnizare a energiei termice în apă caldă nr. 6012 din 02 octombrie 2006, SA „Termoelectrica” a acordat ÎMGFL nr. 12 din Chișinău, mijloace financiare în scopul achitării taxei de stat necesare pentru acționarea în judecată a persoanelor fizice care au acumulat datorii pentru energia termică. Aceste mijloace financiare, în mărime de 50 969,93 lei nu au fost restituite în conformitate cu pct. 1 al acestui acord.

Mai menționează că la 15 august 2016 a fost încheiată cu ÎMGFL nr. 12 o tranzacție de prevenire a litigiului, potrivit căreia consumatorul s-a obligat să achite datoria restantă la mijloacele financiare acordate în calitate de împrumut pentru achitarea taxelor de stat pînă la 01 decembrie 2016, însă această obligație nu a fost executată.

Conform avizului Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 88 din 22 decembrie 2016, ÎMGFL nr. 12 din Chișinău avea o restanță la bugetul public național în sumă de 221,29 lei.

Relevă că neexecutarea de către ÎMGFL nr. 12 a obligațiilor de plată integral și la timp pentru serviciile de termoficare prestate, afectează capacitatea financiară a SA „Termoelectrica” care din cauza acestor creanțe neachitate, nu-și poate executa obligațiile de plată față de furnizorul de gaze naturale SA „Moldovagaz”, având toate conturile bancare sechestrate, prin instituirea măsurilor de asigurare a executării în baza încheierilor executorului judecătoresc A. Chiosa nr.005- 04/13 din 13 noiembrie 2013, nr. 005-303/13 din 09 aprilie 2014 și nr. 005-303/13 din 14 noiembrie 2014, ca urmare a înaintării spre executare a documentelor executorii, prin care s-a dispus încasarea silită a datoriilor pentru gazele naturale livrate.

Invocă creditorul că, datoria exorbitantă formată în perioadele de încălzire precedente în raport cu neachitarea în termen a consumului curent, denotă insolvabilitatea certă a debitorului ce persistă în cadrul ÎMGFL nr. 12, or debitorul nu are capacitate pecuniară de achitare integrală a datoriilor acumulate și generează acumularea perpetuă a datoriilor - temei special de intentare a procesului de insolvabilitate, ce se manifestă în supraîndatorarea debitorului.

Menționează SA „Termoelectrica” că intenționând soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară a solicitat debitorului ÎMGFL nr. 12 executarea obligațiilor contractuale și a acordat un termen rezonabil pentru acesta.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 19 alin. (2) al Legii insolvenței nr. nr. 149, a expediat debitorului prin intermediul oficiului poștal Notificarea nr. 79/6035 din 29 decembrie 2016, cu cerința de a achita în termen de 3 zile datoria integral, comunicându-i, totodată, că în caz contrar v-a înainta cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență, însă notificarea a fost lăsată fără răspuns.

Solicită SA „Termoelectrica” admiterea cererii spre examinare, constatarea insolvenței ÎMGFL nr. 12 și intentarea procesului de insolvență în privința ultimei. Totodată, solicită aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 alin. (1) și (4) al Legii insolvenței, inclusiv prin aplicarea sechestrului asupra patrimoniului și mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale creditorului și interzicerea debitorului să administreze bunurile, punerea pe seama debitorului a cheltuielilor de insolvență și numirea în calitate de administrator al procesului de insolvență pe administratorul autorizat Bulgaru Igor, deținătorul autorizației pentru activitate nr. 39 din 14 ianuarie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2017, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica” privind declararea insolvenței ÎMGFL nr. 12, iar în scopul prevenirii modificării stării în care se aflau bunurile în perioada de până la intentarea procedurii de insolvență fiind aplicate măsurile de asigurare necesare, inclusiv, fiind desemnat în funcție de administrator provizoriu al ÎMGFL nr. 12, Bulgaru Igor (f.d. 87, vol. I).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017 a fost admisă cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica” fiind constatată insolvența ÎMGFL nr. 12 cu intentarea procesului de insolvență față de ultima.

S-a ridicat dreptul lui Bîrzoii Valentin de administrare a ÎMGFL 12 din Chișinău și i s-a propus debitorului să desemneze în termen de 10 zile de la data hotărârii de intentare a procesului de insolvență, un reprezentant persoană fizică pentru a reprezenta interesele societății și ale asociaților și a participa la procedură din numele și din contul debitorului.

S-a desemnat în calitate de administrator al procesului de insolvență Bulgaru Igor.

A fost obligat administratorul Bulgaru Igor să notifice creditorii ÎMGFL nr. 12 despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvență, menționarea persoanelor cărora le-a fost imputabile și permisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii, până la 21 aprilie 2017 și s-a stabilit ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare pentru 16 mai 2017, ora 11.00 (f.d. 154-159, vol. II).

La 20 aprilie 2017, SA „Termoelectrica” a depus cerere de validare a creanței față de debitorul insolvent în sumă de 28 360 862,31 lei (f.d. 1, vol. III).

La 22 martie 2017, ÎMGFL nr. 12 a declarat recurs nemotivat iar la 16 mai 2017, a depus recurs motivat împotriva hotărârii instanței de insolvență, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate ca fiind neîntemeiată.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că recursul depus de către ÎMGFL nr. 12 la 22 martie 2017, este declarat în termen.

Recurentul, în motivarea recursului a indicat că, reieșind din prevederile art. 10 alin. (2) din Legea insolvenței, în temeiul căruia a fost înaintată cererea introductivă temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului, iar conform doctrinei și normelor stabilite în art. 10 alin. (3) din aceeași Lege temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său.

Prin urmare, menționează că la caz SA „Termoelectrica” nu a demonstrat incapacitatea de plată și supraîndatorarea debitorului, iar contractul de livrare-utilizare a energiei termice și apă caldă și tranzacția de împăcare, în lipsa altor acte din care ar rezulta datoria, nu demonstrează existența unei creanțe certe, lichide și exigibile ce ar întruni condițiile intentării procesului de insolvență prevăzute de Legea nr. 149.

Insistă că creditorul nu a demonstrat că debitorul nu dispune de surse financiare, fapt ce ar permite stabilirea incapacității de achitare a datoriilor și nu a prezentat lista subconsumatorilor care, de altfel, au nemijlocit obligația de achitare.

Respectiv, consideră recurentul că la baza adoptării hotărârii instanței de insolvență a stat cererea introductivă care poartă un caracter ilegal și neîntemeiat și are drept scop prejudicierea întreprinderii.

De asemenea, indică recurentul că instanța de insolvență urma să ia în considerație art. 19 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței nr. 149 care stabilește notificarea prealabilă, și din conținutul căruia este evident că pentru intentarea unui proces de insolvență sau examinarea unei eventuale cereri introductive de intentare a procesului de insolvență este necesară existența unui act juridic ce ar stabili o creanță certă, lichidă și exigibilă, fapt ce la materialele cauzei nu este.

Susține că în conformitate cu contractul de livrare-utilizare a energiei termice și apă caldă încheiat cu SA „Termoelectrica”, debitorul are obligația să asigure plata la timp de către subconsumatori și să aplice față de aceștia măsuri de influență pentru plata întârziată a facturilor, precum și să prezinte creditorului o dare de seamă care reflectă cauzele neachitării sau achitării insuficiente a consumului de energie termică. Prin urmare, relatează că achitarea datoriilor specificate este pe seama subconsumatorilor și nu pe seama debitorului, ultimul având calitatea de intermediar în respectivele raporturi juridice.

Iar, susținând că argumentele creditorului precum că datoria debitorului denotă insolvențabilitatea lui nu pot fi puse la baza unei hotărâri de intentare a procesului de insolvență, este de părerea că prin prisma art. 28 alin. (3) din Legea insolvenței instanța de insolvență în urma examinării referinței urma să constate că debitorul nu este în stare de insolvență, și să respingă cererea introductivă.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

La 17 mai 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă de SA „Termoelectrica” la 05 iunie 2017, a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

Examinînd materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul înaintat de ÎMGFL nr. 12, urmează a fi respins cu menținerea hotărîrii primei instanțe din următoarele.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din suportul probatoriu prezent la materialele pricinii rezultă că la 09 ianuarie 2017 SA „Termoelectrica” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de ÎMGFL nr. 12 din Chișinău (f.d. 3-4, vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2017, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica” privind declararea insolabilității ÎMGFL nr. 12, iar în scopul prevenirii modificării stării în care se aflau bunurile în perioada de pînă la intentarea procedurii de insolabilitate fiind aplicate măsurile de asigurare necesare, inclusiv, fiind desemnat în funcție de administrator provizoriu al ÎMGFL nr. 12, Bulgaru Igor (f.d. 87, vol. I).

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017 a fost admisă cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica” fiind constatată insolabilitatea ÎMGFL nr. 12 cu intentarea procesului de insolabilitate față de ultima.

S-a ridicat dreptul lui Bîrzoii Valentin de administrare a ÎMGFL 12 din Chișinău și i s-a propus debitorului să desemneze în termen de 10 zile de la data hotărîrii de intentare a procesului de insolabilitate, un reprezentant persoană fizică pentru a reprezenta interesele societății și ale asociațiilor și a participa la procedură din numele și din contul debitorului.

S-a desemnat în calitate de administrator al procesului de insolabilitate Bulgaru Igor.

A fost obligat administratorul Bulgaru Igor să notifice creditorii ÎMGFL nr. 12 despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolabilitate, menționarea persoanelor cărora le-a fost imputabile și permisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii, pînă la 21 aprilie 2017 și s-a stabilit ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare pentru 16 mai 2017, ora 11.00 (f.d. 154-159, vol. II).

Instanța de recurs fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, consideră că Curtea de Apel Chișinău constatînd și elucidînd pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, în coroborare cu prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, temeinic a ajuns la concluzia admiterii cererii introductive și constatării insolabilității debitorului ÎMGFL nr. 12 din Chișinău, pe motivul incapacității debitorului de plată a datoriilor creditoriale acumulate.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține art. 1 alin. (1) și (2) din Legea insolabilității, care stabilește că scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor

creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit. Prezenta lege este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăților de asigurări, fondurilor de investiții, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit. Prezenta lege nu se aplică băncilor.

În conformitate cu pct. pct. 1, 15 din Regulamentului-model al întreprinderii municipale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 387 din 06 iunie 1994, modificat și completat ulterior prin Hotărârea Guvernului nr. 549 din 09 iulie 2014, întreprinderea municipală este agentul economic cu personalitate juridică, constituit de către una sau mai multe unități administrativ-teritoriale, dotat în exclusivitate cu bunuri proprietate a unității/unităților administrativ-teritoriale fondatoare, care, prin utilizarea lor judicioasă, produce anumite tipuri de mărfuri (producție), execută lucrări sau prestează servicii, necesare pentru satisfacerea cerințelor fondatorului/fondatorilor (ale unității/unităților administrativ-teritoriale fondatoare). Pentru obligațiile sale întreprinderea poartă răspundere cu întreg patrimoniul său. Fondatorul nu poartă răspundere pentru obligațiile întreprinderii, iar întreprinderea nu este răspunzătoare pentru obligațiile fondatorului.

Analizând situația din speță prin prisma normelor citate, instanța de recurs constată că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 12 mun. Chișinău a fost înregistrată în Registrul de Stat al persoanelor juridice pe lângă Camera Înregistrării de Stat la data de 17 iunie 1997, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1002600006458, genul principal de activitate al întreprinderii fiind închirierea bunurilor imobiliare proprii, comerțul cu ridicata al aparatelor electrice de uz casnic și aparatelor radio, construcții ingineresti, și intermediari pentru cumpărarea, vânzarea, schimbul și închirierea locuințelor și altor bunuri imobiliare cu destinație neproductivă.

La caz, independent de acest aspect este evident că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 12 mun. Chișinău este agent economic independent cu drepturi de persoană juridică, care poartă răspundere pentru obligațiunile sale cu toate bunurile de care dispune.

În conformitate cu dispoziția art. 9 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se intentează doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvență (denumită în continuare cerere introductivă).

Conform art. 12 din aceeași Lege, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 10 din Legea insolvenței, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

În interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că legiuitorul, pentru intentarea unui proces de insolvență, a prevăzut un temei general care constă în

incapacitatea de plată a debitorului și care reprezintă o insuficiență a lichidităților, o absență a fondurilor bănești necesare pentru plata obligațiilor ajunse la scadență.

Temeiul general determină existența creanței ajunse la scadență, care trebuie să fie certă – neîndoielnică în sensul că asupra ei, să nu fie conturat un litigiu; lichidă – avînd un cuantum precis determinat; exigibilă – a cărei executare creditorul poate s-o pretindă imediat.

La fel, în raport cu temeiul general, poate fi presupusă și/sau existența temeiului special – adică supraîndatorarea ce presupune un dezechilibru al patrimoniului prin existența unui pasiv patrimonial care depășește activul, adică să fie arătata un excedent al pasivelor față de active.

Tot aici se va remarca că starea de supraîndatorare presupune starea de imposibilitate stabilă și ireversibilă a persoanei juridice de a satisface deplin pretențiile creditorilor din activele rămase, ceea ce ar justifica intervenția justiției.

Astfel, după cum se constată la caz avînd în susținere prevederile normelor enunțate, creditorul SA „Termoelectirca” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență în privința debitorului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 12 mun. Chișinău, drept motiv invocînd incapacitatea de plată a ultimei.

Potrivit art. 2 din Legea insolvenței, incapacitate de plată este situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți, iar supraîndatorare este situația financiară a debitorului, a cărui răspundere este limitată prin lege la valoarea patrimoniului său, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia.

Dispoziția art. 18 alin. (1) din Legea insolvenței statuează precum că creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvență.

În temeiul art. 11 din Legea insolvenței, componența și mărimea obligațiilor debitorului sînt cele existente la momentul depunerii cererii introductive, dacă legea nu prevede altfel. La determinarea temeiurilor de insolvență se iau în calcul: a) mărimea obligațiilor pecuniare, inclusiv suma restanței la livrarea bunurilor, la prestarea serviciilor și la îndeplinirea lucrărilor care urmează a fi plătite de către debitor; b) mărimea datoriilor la credite, la împrumut, plus dobînda care urmează a fi achitată de către debitor; c) mărimea prejudiciilor care urmează a fi recuperate de la debitor; d) mărimea obligațiilor la bugetul public național prevăzute de lege.

La constatarea insolvenței debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din: a) penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor; b) orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (1) și (3) din aceeași Lege, instanța de insolvență hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvență și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvență sau asupra respingerii cererii introductive.

Prin hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență, instanța de insolvență dă apreciere concluziilor din raportul administratorului provizoriu, prevede mărirea revendicărilor asupra cărora obiecțiile debitorului și/sau ale creditorilor au fost respinse ori considerate ca fiind întemeiate, desemnează administratorul insolvenței și instituie, după caz, comitetul creditorilor.

Iar, potrivit art. 136 alin. (1) din aceeași Lege, starea de insolvență a întreprinzătorului individual poate fi declarată de către instanța de insolvență la cererea debitorului sau a creditorului în privința obligațiilor pecuniare ajunse la scadență și nestinse în termen, legate atât de activitatea de întreprinzător a debitorului, cât și de activitățile cu caracter personal.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor de drept invocate supra, instanța de recurs relevă că, instanța de insolvență întemeiat și corect a concluzionat că, în prezenta speță sunt întrunite condițiile legale pentru constatarea insolvenței debitorului ÎMGFL nr. 12 mun. Chișinău cu intentarea în privința acesteia a procesului de insolvență, deoarece debitorul este în imposibilitate de a satisface creanțele creditorilor, din care motiv față de ultima este necesar de a fi intentat procesul de insolvență, or, insolvența reprezintă situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea de a-și onora obligațiile de plată, constatată prin act judecătoresc de dispoziție – condiție ce se atestă în prezenta speță.

La acest segment, conform înscrisurilor din dosar se demonstrează că în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 6012 din 02 octombrie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 12 avînd calitatea de consumator nu și-a executat obligația de achitare lunară a energiei termice furnizate la obiectele aflate în administrare operativă, și a acumulat o datorie la serviciile de termoficare prestate de SA „Termoelectrica” care la situația din 06 ianuarie 2017 constituie suma de 23 655 453,05 lei (f.d. 5, vol. I). De altfel, datoria acumulată a fost recunoscută de către ÎMGFL nr. 12 prin contrasemnarea Tranzacției nr. 43/40TJ din 14 octombrie 2016, prin care debitorul s-a obligat pînă la 31 decembrie 2016 să achite creanța existentă la acel moment în sumă de 18 980 057,78 lei, obligație care însă nu a fost executată.

Or, datoria excesiv de mare formată în perioadele de încălzire precedente în raport cu neachitarea în termen a consumului curent denotă insolvența certă a debitorului ÎMGFL nr. 12, mun. Chișinău, care nu are capacitatea pecuniară de achitare integrală a datoriilor acumulate și generează acumularea perpetuă a datoriilor, fapt ce constituie temei special de intentare a procesului de insolvență ce se manifestă prin supraîndatorarea debitorului.

Iar, din raportul prezentat de administratorul provizoriu Igor Bulgaru, rezultă că în urma analizei datelor prezentate, ce țin de situația economico-financiară a debitorului, a fost stabilit faptul imposibilității onorării de către debitor a obligațiilor sale față de creditori, deoarece ÎMGFL nr. 12 a acumulat datorii creditoriale în sumă de 24 911 871 lei.

Mai mult ca atât, chiar datele bilanțului financiar a întreprinderii se concluzionează că la situația din 16 ianuarie 2017, ÎMGFL nr. 12 se caracterizează ca o întreprindere în incapacitate de plată, avînd risc financiar foarte ridicat, care chiar și cu validarea popririlor în mărime de 5 365 263,52 lei și a stocurilor de mărfuri și materiale, precum și decontării mijloacelor bănești, ÎMGFL nr. 12 nu este în stare să-

și onoreze obligațiile sale față de creditorul majoritar ce a înaintat cererea introductivă SA „Termoelectrica” de 23 586 494,64 lei.

Totodată administratorul procesului de insolvabilitate în cadrul perioadei de observare a constatat și alți creditori ai ÎMGFL nr. 12, și anume: organul fiscal cu suma de 221,29 lei; BC „Moldinconbank” SA cu suma de 1295364,40 lei; SA „Moldovagaz” cu suma de 1725,90 lei; SRL „Lascom” cu suma de 300 lei; ÎS „Radiocomunicație” cu suma de 1453,62 lei; ÎM „Regia Autosolubritate” cu suma de 8 777,10 lei; SRL „Santarm” cu suma de 32,90 lei și SRL „Vatra Mondatar” cu suma de 6801,45 lei (f.d. 6 verso).

Prin urmare, din constatările administratorului provizoriu rezultă cu certitudine că debitorul se află în incapacitatea de plată și nu dispune de posibilități ce ar permite acoperirea integrală a creanțelor creditorilor și readresarea situației economico-financiare a întreprinderii în afara procesului de insolvabilitate, circumstanțe ce determină insolvabilitatea creditorului.

În circumstanțele relatate instanța de recurs reține că instanța de insolvabilitate justificat a reținut temeinicia cererii introductive, întrucât la caz s-a constatat incontestabil incapacitatea de plată și supraîndatorarea debitorului, iar argumentele recurentului precum că creditorul nu a demonstrat incapacitatea de plată a debitorului și supraîndatorarea, sunt neîntemeiate și declarative, cu atât mai mult cu cât, debitorul nici nu a demonstrat prin probe incontestabile lipsa supraîndatorării și posibilitatea economică reală de a-și exercita obligațiile existente în afara procedurii de insolvabilitate în mărime deplină și în termenii stabiliți.

Față de cele precizate în capitolul anterior este absolut evident și nu necesită alte comentarii concluzia instanței de insolvabilitate potrivit căreia starea debitorului se încadrează în limitele prevăzute de art. 10 alin.(2) al Legii insolvabilității, fiind demonstrată incapacitatea de plată a debitorului, aspect ce atestă temeinicia și legalitatea hotărârii contestate.

Sub acest aspect, se constată a fi neîntemeiate argumentele recurentului cu referire la faptul că creditorul nu a prezentat careva acte ce ar confirma existența unei creanțe certe, lichide și exigibile ce ar întruni condițiile intentării procesului de insolvabilitate, deoarece prin tranzacția nr. 43/40TJ din 14 octombrie 2016, încheiată între furnizorul SA „Termoelectrica” și consumatorul ÎMGFL nr. 12 din Chișinău, ultima recunoaște datoria în sumă de 18 980 057,78 lei față de SA „Termoelectrica” și garantează achitarea acesteia până la 31 decembrie 2016.

Instanța de recurs apreciază critic și invocările recurentului vizavi de faptul că nu a fost notificat prealabil conform art. 19 din Legea insolvabilității. Or, din cererea introductivă actele anexate la aceasta, atât notificarea prealabilă nr. 79/6035 din 29 decembrie 2016, prin care SA „Termoelectrica” conducându-se de prevederile art. 19 din Legea insolvabilității a notificat debitorul solicitându-i achitarea în termen de 3 zile a datoriei.

La fel și alte argumente invocate în recursul declarat de către ÎMGFL nr. 12 prin intermediul reprezentantului său nu pot fi reținute, deoarece nu indică la ilegalitatea hotărârii recurate, mai mult că sunt similare celor invocate în cadrul examinării pricinii în prima instanță, cărora le-a fost dată o apreciere în corespundere cu prevederile legale.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt

neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 12 din Chișinău.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2017, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 12 din Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

Mariana Pitic